

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Sáu, ngày 28/06/2024

TỊNH KHÔNG PHÁP NGŨ

BÀI 171

Hòa Thượng nhắc đi nhắc lại nhiều lần phương pháp niệm Phật mà Bồ Tát Đại Thế Chí đã dạy chúng ta. Bài học hôm qua, Hòa Thượng nói: **“Lấy niệm Phật để vào vô sinh nhẫn, niệm Phật là nhân, vô sinh nhẫn là quả. Người đạt đến vô sanh nhẫn là từ thất địa Bồ Tát trở lên, cho nên công phu niệm Phật không hề thấp!”**. Chúng ta cho rằng pháp niệm Phật là pháp dành cho **“ông già, bà cả”** thì chúng ta đã sai. Nhiều người bỏ pháp niệm Phật vì họ cho rằng phải xả bỏ tất cả, còn dính vào câu **“A Di Đà Phật”** là còn chấp. Nếu chúng ta xả câu **“A Di Đà Phật”** thì tâm chúng ta sẽ chìm đắm trong vọng tưởng. Hằng ngày, chúng ta luôn bị tập khí, phiền não làm chủ, chúng ta gặp danh thì dính mắc vào danh, gặp tài thì dính mắc vào tài, gặp sắc thì dính mắc vào sắc. Thậm chí, nếu chúng ta không gặp **“tài, sắc, danh, thực, thụ”** thì chúng ta vẫn nghĩ ra để chúng ta tự thoả mãn chính mình, đây là chúng ta sống trong ảo danh, ảo vọng. Thí dụ, chúng ta không có vị trí gì mà chúng ta nghĩ chúng ta có địa vị, chúng ta được xem trọng, chúng ta mặc những bộ đồ khác nhau vì sợ người khác chú ý đến mình. Những người nhiều chuyện họ mới chú ý đến chúng ta, người chân thật tu hành thì họ không có thời gian để ý đến chuyện người khác. Hòa Thượng nói: **“Người chân thật tu hành thì họ dành thời gian để kiểm điểm chính mình, họ không có thời gian nhìn lỗi người khác”**.

Bài học hôm qua, Hòa Thượng nói: **“Gom nhiếp sáu căn tịnh niệm nối nhau” là phương pháp niệm Phật**. **“Gom nhiếp sáu căn”** là thu nhiếp sáu căn, gom nhiếp tâm mình lại. Hằng ngày, chúng ta vẫn để tâm chúng ta rong ruổi, chúng ta xúc cảnh sinh tình. Người có một chút công phu thì họ sẽ tìm đến nơi tịch tịnh, vắng lặng để ản tu.

Hòa Thượng từng nói: **“Chúng ta muốn tìm học, thưa hỏi thì chúng ta phải tìm đến những người ản tu”**. Người xa lánh mọi cảm dỗ, dục vọng thì mới có trí tuệ nhìn ra mọi sự, mọi việc. Chúng ta tiếp xúc ngoại cảnh, người, vật mà chúng ta không động tâm thì chúng ta là người có công phu. Chúng ta tiếp xúc hoàn cảnh mà chúng ta động tâm, ưa thích thuận cảnh, ghét bỏ nghịch cảnh thì chúng ta vẫn là phàm phu. Chúng ta phải tu hành thời gian dài thì chúng ta mới có thể gom nhiếp sáu căn, không để hoàn cảnh bên ngoài lôi kéo.

Hòa Thượng nói: **“Tài, sắc, danh, thực, thụ, Địa ngục ngũ điều căn”**. Chúng ta bị một thứ trong năm thứ này lôi kéo thì chúng ta cũng sẽ bị những thứ khác

lôi kéo. Tâm làm chủ là tâm không bị dẫn dắt bởi sáu căn. Tai chúng ta nghe như không nghe, âm thanh dễ nghe hay khó chịu thì chúng ta nghe cũng như không nghe. Đây là chúng ta đã mê đắm “*nhĩ thức*”. Chúng ta không nghe lời tán tụng cũng không nghe lời chê bai. Chúng ta không nghe lời chê bai nhưng chúng ta nghe lời tán tụng thì chúng ta đã sai. Chúng ta mê đắm sáu căn thì tâm chúng ta mới có thể tịnh. Từ tâm tịnh chúng ta đề khởi câu “*A Di Đà Phật*” thì đó mới là chúng ta tịnh niệm. Chúng ta phải tịnh niệm nối nhau. Chúng ta thường niệm Phật bằng tâm vọng tưởng, tâm tham, tâm sân, tâm si, thậm chí bằng tâm ngạo mạn.

Tổ Ấn Quang dạy chúng ta: “*Chúng ta nhìn thấy tất cả chúng sanh là Bồ Tát chỉ riêng ta là phàm phu ít tu, phước mỏng, nghiệp dày*”. Chúng ta thấy mình là phàm phu ít tu, phước mỏng, nghiệp dày thì chúng ta sẽ biết nỗ lực. Chúng ta cho rằng chúng ta tu hành, niệm Phật hơn người thì chúng ta đã dùng tâm ngạo mạn niệm Phật. Chúng ta thấy mọi thứ, mọi nơi chúng ta đều không bằng người, chúng ta dùng tâm này niệm Phật thì nhất định sẽ thành công. Chúng ta phải làm một cách miên mật, miệt mài thì chúng ta mới có thể loại bỏ những tập khí, phiền não đã đi theo chúng ta nhiều đời, nhiều kiếp,

Tôi đã định cho mình là sẽ thức dậy vào lúc 2 giờ hay 3 giờ thì đúng giờ đó tôi sẽ dậy. Tôi đã làm việc này trường kỳ nên cơ thể đang thức dậy theo ý tôi nhưng nếu tôi chểnh mảng, tùy tiện một chút thì mọi việc sẽ trở lại như cũ. Chúng ta phải ngày ngày kiểm soát chính mình. Từ lâu tôi không còn cần dùng điện thoại để báo thức nhưng tôi luôn để điện thoại ở đầu giường, tôi luôn cảnh giác cao độ.

Hòa Thượng nói: “*Tâm phải làm chủ, chúng ta phải thu nhiếp tâm, thu nhiếp cái thấy, thu nhiếp cái nghe của mình*”. Chúng ta phải luôn có một chiếc máy lọc để nghe những điều cần nghe. Chúng ta chọn nghe những lời hay, tiếng tốt, không tùy tiện nghe mọi thứ.

Học Phật là học giác ngộ. Giác ngộ là chúng ta ngày ngày, giờ giờ phản tỉnh khởi tâm động niệm, đối nhân xử thế tiếp vật của mình. Chúng ta luôn phản tỉnh thì chúng ta sẽ nhận thấy mọi việc một cách rõ ràng, chúng ta không bị dẫn dắt bởi tập khí. Người có sự phản tỉnh cao thì họ sẽ nhận ra mọi sự, mọi việc một cách rất nhanh. Người chìm trong ảo danh, ảo vọng sẽ hoàn toàn không nhận ra sai sót của mình. Chúng ta là phàm phu, chúng ta vẫn còn tập khí, phiền não, điều quan trọng là chúng ta phản tỉnh nhận ra chúng. Những người có sức phản tỉnh kém thì có thể cả cuộc đời không nhận ra mình đã làm sai hay khi việc đã xảy ra rồi họ mới nhận ra. Người có sự phản tỉnh tốt thì ngay sau khi khởi niệm thì họ đã nhận ra, hay người có sức phản tỉnh tốt hơn thì họ không có khởi tâm động niệm. Chúng ta quán sát chúng ta đang làm chủ mình hay chúng ta bị dẫn dắt bởi sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp? Chúng ta bị dẫn dắt, làm chủ bởi ngoại cảnh thì chúng ta không thể vượt thoát sinh tử.

Hòa Thượng nói: **“Một số người nói rằng chúng ta nên Thiền Tịnh song tu. Có thiền, có tịnh như hổ mọc thêm sừng. Người đề xướng thiền tịnh song tu chính là Tổ thứ 6 của Tịnh Độ, Ngài Vĩnh Minh Diên Thọ. Thời gian đó, phong trào tu Thiền phát triển rất mạnh, Tổ sư Vĩnh Minh ban đầu tu thiền, khi Ngài đại triệt, đại ngộ thì Ngài niệm Phật. Niệm Phật mới chân thật có được thành tựu. Cho nên sự khai thị của Tổ Sư là đối với đối tượng đã tu pháp khác. Tổ Sư nói đến Thiền Tịnh song tu là nói với chúng sanh ở thời đó vì họ chấp trước vào pháp đó”**. Tổ thứ 6 của Tịnh Tông là Ngài Vĩnh Minh Diên Thọ, Ngài là Phật A Di Đà tái sanh. Người đã tu mật thì Mật Tịnh song tu sẽ tốt hơn, đây là vì họ chấp trước vào pháp đó, không thể bỏ. Song tu là họ có thể vừa trì chú vừa niệm Phật, vừa tọa thiền vừa niệm Phật. Đây là Ngài Vĩnh Minh nói với người tu pháp khác, không phải là nói với người chuyên niệm Phật.

Hòa Thượng nói: **“Nếu vào thời hiện đại thì Đại sư sẽ nói với chúng ta pháp niệm Phật mới là pháp giúp chúng ta có thành tựu”**. Nếu vào thời hiện đại, Tổ Sư Đại Đức sẽ khuyên chúng ta, lão thật niệm Phật cầu sanh Tịnh Độ. Đây là sự nhắc nhở vô cùng quan trọng đối với hành giả niệm Phật. Có người cho rằng trước khi niệm Phật phải tụng **“Chú Đại Bi”**, niệm Phật xong thì niệm **“Chú Vãng Sanh”**. Tổ Sư Đại Đức dạy chúng ta không hoài nghi, không xen tạp, không gián đoạn, chúng ta cho rằng, một câu **“A Di Đà Phật”** chưa đủ sức mạnh tiêu nghiệp vậy thì chúng ta đã hoài nghi.

Hòa Thượng từng nói: **“Chúng ta có đủ can đảm suốt cuộc đời này chỉ niệm một câu “A Di Đà Phật” không!”**. Điều này rất khó, từ khi tôi nghe được câu nói này, tôi chỉ niệm một câu **“A Di Đà Phật”**, tôi đã quên bài tán Phật, bài hồi hướng. Trước đây, tôi gân thuộc các **“Kinh A Di Đà”**, **“Kinh Lăng Nghiêm”** nhưng hiện tại tôi cũng đã quên. Ngày trước, tôi đã đọc **“Kinh Vô Lượng Thọ”** một lần, khi tôi đến nhà một Phật tử. Hòa Thượng nhắc rất nhiều về **“Kinh Vô Lượng Thọ”**, Ngài dùng **“Kinh Vô Lượng Thọ”** để chú giải, giảng giải cho các Kinh khác, tôi dịch nhiều đĩa Hoà Thượng giảng nên tôi hiểu rất rõ ý Phật đã dạy trong **“Kinh Vô Lượng Thọ”**. Chúng ta làm những việc trong **“Kinh Vô Lượng Thọ”** dạy để công phu niệm Phật của chúng ta được miên mật. Với người chưa chuyên nhất thì Tổ Sư Đại Đức dạy cho họ hai pháp, pháp kia chưa được thì còn pháp này.

Khi mọi người mời Hòa Thượng giảng **“Kinh Lăng Nghiêm”**, **“Kinh Pháp Hoa”** thì Ngài giảng Kinh đó, nhưng nếu Hòa Thượng đến đạo tràng Tịnh Tông thì Ngài chỉ giảng **“Kinh Vô Lượng Thọ”**. Có người tự cắt xén những đoạn Hòa Thượng giảng trả lời vấn đáp về việc hộ niệm để làm thành đĩa, sách. Trước đây, có người nhờ tôi dịch đĩa tổng hợp các câu Hòa Thượng giảng về hộ niệm, tôi biết đĩa đó không phải là của Tịnh Tông Học Hội làm ra, Hòa Thượng cũng không chủ ý đề xướng hộ niệm nên tôi từ chối dịch.

Hòa Thượng từng nói: “**Người biết nghe pháp thì sẽ phải biết tôi đang giảng ở đạo tràng nào**”. Ngài giảng ở đạo tràng tụng “**Kinh Địa Tạng**” hay đạo tràng tụng “**Kinh Dược Sư**” thì Ngài giảng Kinh này và khuyên người niệm Phật cầu sanh Cực Lạc. Chúng ta muốn chân thật hiểu được ý của Tổ Sư Đại Đức thì chúng ta phải thật tu, thật học.

Gần đây, một bác nói với tôi, bác đã bỏ ra rất nhiều tiền để dịch đĩa, bác hỏi tôi có nên đưa các đĩa này lên mạng không. Tôi nói, bác muốn thì có thể đưa nhưng tôi thấy không nên. Khi nghe pháp chúng ta phải rất cẩn trọng, chúng ta nên nghe bài dịch của những người chuyên dịch pháp của Hòa Thượng, họ sẽ dịch sâu hơn. Chúng ta nghe bài dịch của người mà pháp nào cũng dịch hay thậm chí những người chưa từng dịch Phật pháp thì sẽ rất nguy hại.

Hôm qua, trên website, chúng tôi đã đưa bảy đĩa của Hòa Thượng giảng “**Kinh Lăng Nghiêm**”, có một bác người Hoa cần cầu tôi dịch. Chúng ta nghe pháp cũng phải có chọn lọc, chỉ nên nghe những pháp cần nghe. Chúng ta tùy tiện nghe thì tâm chúng ta bị ô nhiễm, nếu tâm bị ô nhiễm thì sẽ rất khó cạo rửa. Ngay trong thời hiện đại, Hòa Thượng vẫn làm được tam bất quản, Ngài không quản tiền không quản việc, không quản người. Ngài tam bất quản nhưng Ngài vẫn xây được nhiều trường học, làm được rất nhiều việc lợi ích chúng sanh. Chúng ta có pháp hành thì phải có pháp giải, có pháp giải thì phải có pháp hành. Chúng ta phải tu hành phù hợp với hoàn cảnh hiện sanh của mình.

Hòa Thượng nói: “**Bất giả phương tiện, tự đắc tâm khai đây là chỉ kết quả. “Bất giả phương tiện” là không cần mượn nhờ pháp môn nào. “Tự đắc tâm khai” là minh tâm, kiến tánh**”. Chúng ta gom nhiếp sáu căn, niệm nói nhau câu “**A Di Đà Phật**” thì chúng ta không cần bất cứ một phương tiện nào khác, không cần trì chú, tham thiền.

Có người nói, họ muốn làm hộ pháp cho tôi. Tôi nói, họ lo giữ tâm thanh tịnh niệm Phật, điều quan trọng nhất là chúng ta phải chuyên tâm tu hành, chúng ta làm lợi ích chúng sanh là để chúng ta có thêm tín tâm, tâm vượt thoát sinh tử của chúng ta mạnh mẽ hơn. Chúng ta tu hành điều quan trọng là chúng ta phải nắm chắc phần vãng sanh. Tôi làm mọi việc một cách rất tùy duyên, đủ duyên thì làm không đủ duyên thì thôi. Tôi viết chữ “**Nam Mô A Di Đà Phật**” để nhắc mình nhớ niệm Phật. Đây là cách để tôi luyện tâm, tôi không có ý rèn viết chữ thư pháp để đi khoe.

Chúng ta đang bắt đầu lại công tác phiên dịch, ngày trước, chúng ta làm công tác phiên dịch còn có mùi “*danh vọng lợi dưỡng*”, bây giờ chúng ta làm tôi cảm thấy có vị đạo hơn. Đây là do tâm cảnh tu hành của chúng ta đã khác xưa, chúng ta dịch pháp của Hòa Thượng sâu hơn, hiểu được ý Hòa Thượng muốn nói với chúng ta. Hòa Thượng nói: “**Thân người khó được nay đã được, Phật pháp khó nghe nay đã nghe**”. Chúng ta muốn tiếp nhận chánh pháp, chuẩn mực Thánh Hiền thì chúng ta phải nghe được Phật pháp chân chánh. Hòa Thượng Tịnh Thuận nói: “**Đừng tu danh tu lợi, đừng tu dục tu**

tình, đừng tu gian tu dối, đừng tu quanh tu quẹo”. Người chân thật tu hành mới có thể nói ra được những câu này. Những lời này rất gần gũi và đánh thẳng vào tập khí của chúng sanh chúng ta. Hòa Thượng nói: “***Chúng sanh vô biên thể nguyện độ, phiền não vô tận thể nguyện đoạn***”. Chúng ta không làm mà chúng ta vẫn thể thì chúng ta đã nói lời gian dối.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!